

JURYRAPPORT PAUL PETERS FOTOPRIJS 2018

In het juryrapport van vorig jaar legden we kort uit dat de Paul Peters Fotoprijs gezien moet worden als een stimulans voor het maken van fotoreportages die verder kijken dan de dag van morgen – bedoeld ook als signaal: alleen door je te verdiepen in een onderwerp en er de tijd voor te nemen ontstaat iets dat ‘de wereld een beetje vooruit helpt’.

Bij de 333 inzendingen van dit jaar treft de jury helaas toch weer een overschot dat niet voldoet aan de criteria die aan een hedendaagse sociale reportage gesteld mogen worden. Dat wil zeggen: series waarbij kwalitatief goede beelden worden ondersteund door een gedegen onderzoek, zijn op de vingers van drie handen te tellen. Maar het moet gezegd: daaruit komt toch wel een overtuigende winnaar. Aan de serie SOLD – die wij de eerste prijs hebben toegekend – is eigenlijk alles goed. Het onderwerp ‘mensenhandel’ is beladen. Dat deze serie nu in Nederland gemaakt is, is heel bijzonder. Het is gelukt dankzij het engelengeduld en doorzettingsvermogen van de fotograaf, die er twee jaar mee bezig is geweest. Dit is sociale fotografie van de bovenste plank: maatschappelijk relevant en eigentijds in haar aanpak. Hier vallen esthetiek en inhoud samen. De zorgvuldige belichting, de stilte van de composities en de afwisselende oplossingen voor de noodzakelijke anonimiteit leveren tezamen een schrijnende schoonheid op waardoor je naar de foto’s blijft kijken. VRIJ ZIJN verdient een tweede plaats, wat de jury betreft. Het is een op het eerste zicht vrolijk stemmende serie over vrijetijdsbesteding in Nederland. De frisse aanpak van de fotograaf, zijn knisperende licht en zijn weidse blik, geeft een zoet ‘niks aan de hand’ inkijkje in de wereld van het verwende Nederland. Een derde prijs kennen wij toe aan CARMEN. Deze serie is wat je noemt een klassiek voorbeeld van een sociale reportage. Hier is in ondubbelzinnige zwart-wit beelden vastgelegd hoe een gezin zijn uiterste best doet om het bestaan met een doodziek kind leefbaar te houden.

Sold is een serie portretten van slachtoffers van mensenhandel, gefotografeerd in een opvanghuis in Nederland waar ze tijdelijk veiligheid en een thuis vinden. De geportretteerden zijn anoniem afgebeeld vanwege het risico dat ze nog steeds lopen – 85% van de daders wordt nooit gevonden.

Jury:

Joost van den Broek
Harry Cock,
Ruud Rogier,
Henk Wildschut,
Theo Audenaerd (voorzitter)
Harry Heuts (wedstrijdsecretaris)